

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalovanému: **1) Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, a **2) Krajské ředitelství Policie České republiky**, se sídlem Kongresová 2, Praha 4, o žalobě žalobce ze dne 9. 5. 2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2017, č. j. 3 A 78/2016 – 99,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (jako stěžovatel) domáhá zrušení shora uvedeného usnesení městského soudu, jímž byla odmítnuta jeho žaloba, kterou napadl výpis ze své karty řidiče z důvodu, že ve výpisu zaznamenané přestupky nespáchal. Stěžovatel se žalobou domáhal především vydání rozhodnutí, že „*osoba P. P. přestupky nespáchala, záznamy byly provedeny na základě telefonicky podaných hlášení ze strany oznamovatele PČR...*“ Městský soud žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“, neboť stěžovatel ve lhůtě stanovené usnesením ze dne 16. 11. 2016, č. j. 3 A 78/2016 – 92, neodstranil vady podané žaloby (neurčité stanovení žalobního typu i vadné formulování návrhu petitu), a v řízení tudíž nebylo lze pokračovat.

[2] Současně s podáním kasační stížnosti požádal stěžovatel o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce. Výrokem I. usnesení ze dne 28. 6. 2017, č. j. 2 As 176/2017 – 49, Nejvyšší správní soud zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce, výrokem II. dále zamítl i žádost o osvobození od soudních poplatků. Z toho důvodu pak výrokem III. stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. Konečně pak výrokem IV. stěžovatele vyzval, aby v téže lhůtě buďto předložil plnou moc udělenou advokátovi

k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby doložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno podle zvláštních předpisů pro výkon advokacie.

[3] Usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli v souladu s § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 a § 120 s. ř. s., doručeno desátým dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu, tj. ve čtvrtek 13. 7. 2017. Lhůty ke splnění povinností uložených výroky III. a IV. uvedeného usnesení proto započaly běžet následujícího dne, přičemž jejich konec připadl s ohledem na ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. na čtvrtek 20. 7. 2017. Soudní poplatek za kasační stížnost však stále zůstává nezaplacen.

[4] Dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“ Dále § 47 písm. c) s. ř. s. uvádí, že soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 120 s. ř. s. je třeba i § 47 tohoto zákona užít přiměřeně v řízení o kasační stížnosti.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil ani přes výzvu soudu, jsou splněny podmínky k postupu dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tudíž řízení o kasační stížnosti zastavil.

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že výrokem IV. výše zmíněného usnesení ze dne 28. 6. 2017, č. j. 2 As 176/2017 – 49, byl stěžovatel rovněž vyzván k doložení splnění podmínky povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., a to ve stejné lhůtě, jaká byla soudem stanovena k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti. Ani této výzvě však stěžovatel nevyhověl. Lze proto podotknout, že i pro případ zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost by byly dány zákonné předpoklady pro odmítnutí kasační stížnosti dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud přiměřeně dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona). Řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, protože žádný z účastníků tohoto řízení nemá právo na náhradu nákladů.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

pokračování

2 Afs 263/2017 -